

Erkeklerin olmadığı bir dünya

SİBEL ATEŞ YENGİN

sibel.ates@aksam.com.tr

Y romanı kadınların egemen olduğu bir dünyayı anlatıyor. Erkek bir yazarın kadınların dünyasını kurması zor mu?

Her zamanki yazma uğraşından daha zor olmadı açıkçası; hep kendi deneyimlerini kendi algısından anlatan yazarlar hariç, her zaman başkalarının neler düşündüğünü, hissettiğini anlamaya çalışarak yazıyor insan. Gelecekle ilgili yazmanın ayrı bir zorluğu var tabii, olmayan, muhtemelen de olmayacak bir dünya kurmanız gerekiyor, elinizde hiçbir veri yok. Uzak geçmişte geçen bir hikayeyi anlattığımızda da elinizde pek az veri olabilir, ama yine de kabaca bir şeyler biliniyordur; gelecek öyle değil.

Y bir kadın romanı olarak görünse de aslında bir yandan da yalnızlık romanı diyebilir miyiz?

Romanın başkışisi Constantine, pek çok insanın şu ya da bu şekilde, hayatının bir döneminde yaşamak zorunda kaldığı yalnızlığın çok istisnai bir halini hayatı boyunca yaşıyor: Dünyada gerçekten de tek başına, ondan başka erkek yok dünyada. Bir ailesi olsa da öyle; belki bu yüzden onu sevenlere karşı o kadar hırçın. Üstelik bu tek başınalık bir tür "benzersizlik" değil, yani olumlu ve gıpta edilen bir durum değil; nötr bile değil. Dünyadaki insanların büyük kısmı, hiç tanımasalar bile Constantine'den nefret ediyor. Bir çocuğun bununla yüzleşmek ve baş etmek zorunda kalması

Y, kadınlar ve erkekler üzerine, arada sıkışmalar ve geçişler üzerine, toplum üzerine ama en çok da koca dünyada yapayalnız kalmak üzerine bir mücadele romanı. Kadınların egemen olduğu bir dünyayı kurgulayan roman yazarı Cem Akas'la buluştuk.

çok korkunç olsa gerek. Bu trajik durumu, çocuğun başına türlü çeşitli felaketler getirerek biraz yumuşattığımı düşünüyorum; erken olgunlaşmak zorunda kalsa da hala saf ve çocuk kalmış bir yanı var Constantine'in, bu da onun başının daha kolay derde girmesine yol açıyor ama üst üste gelince tuhaf bir şekilde komik de oluyor.

Y için distopik ya da ütöpik bir roman diyebilir miyiz? Ya da böyle bir tanımlamanın içine sokmak doğru olur mu, siz nasıl tanımlarsınız?

Nereden baktığınıza göre değişir. Ütopik ve distopik yanları var diyebiliriz belki, ama ikisi de de-

ğil aslında. Erkeklerden kurtulmanın kendisi bir ütopya olarak görülebilir; kadınların birbirlerine yapacağı şeylerden bir distopya kurgulanabilir. Y'nin ana derdi bu dünyayı tartışmak değil, bu dünyanın verili olduğu, bu dünyanın dekor olduğu bir hikaye anlatmak. O yüzden de gelecekteki bu kadın toplumu hakkında aldığım notların, belirlediğim ayrıntıların büyük kısmını romanda kullanmadım.

Romanda kadınların kurduğu bir dünya sistemini tasvir ediyorsunuz. Ekonomiye, kültürel ve sanatı algılayışı günümüzden tamamen farklı. Kadınların yönettiği bir dünya daha mı iyi olacaktır sizce?

Bir açıdan farklı tabii, ama bir açıdan da değil. Toplumsal yapının (ekonomiyi de dahil ederek söylüyorum) benzerlerini tarihte yaşadık; kültür-sanatta yapılanları da öyle. Kitapta erkeklerin ürettiği kültür yapıtlarına karşı sert ve evrensel bir yasak anlatılıyor örneğin, bunun benzerlerini tarihte de gördük, günümüzde de var. Erkeklerin olduğu bir dünyayı kadınların yönetmesi bir şeyi değiştirmiyor; kadınların erkekleştiğini görüyoruz o kadar. Erkeklerin külliyen olmadığı bir dünya olabilir mi? Muhtemelen hayır; olsa bile bir yolu bulup o dünyaya da sızmayı başarırsanız bence.